

جهاد تبیین در رسانه باقاب های جذاب

۶

هیاهوی بسیار برای هیچ

پنهانکاری و رسوایی در جدول گیشه جهانی عیان شد

۱۰

آهنگسازان چشم انتظار جشنواره فیلم فجر

موسیقی

که دیده می شود

۱۱

بررسی جشنواره فیلم فجر از نگاه سینماگران

چراغ سینما همیشه باید روشن باشد

۱۰

در گفت وگویی «جام جم» با محمد فیلی بازیگر مجموعه «گیل دخت» بررسی شد

جذابت خرده روایت های تاریخی برای مردم

۷

یادداشت

حمایت جدی از سریال های کیفی

سیروس تسلیمی نویسنده و تهیه کننده سریال

خیلی خوب است اگر بتوانیم انحصار تولید سریال ها و برنامه های تلویزیونی را از بین ببریم. یعنی شرایطی را فراهم کنیم تا گروه بیشتری از هنرمندان در این سریال ها و برنامه ها مشغول به کار شوند.

البته انحصارگرایی فقط به سریال ها مربوط نیست و مثلا در دوره های در سینما، شبکه خانگی و پلنر هم همین انحصارگرایی را داشته ایم. البته انحصارگرایی گاهی باعث شکل گیری گروه هایی می شود که در گذر سال ها به نوعی یکدستی در عملکرد می رسند ولی باز هم اگر بخواهیم نوآوری داشته باشیم باید کاری کنیم که گروه مد نظرمان در بازه های زمانی مناسب دارای نوآوری شود.

نوآوری در ارائه محصول به خصوص برای تلویزیون که مخاطب فراگیر دارد، رخ نمی دهد مگر با ایجاد فضا برای آن که طیف متنوعی از هنرمندان مشغول کار شوند و هر قدر این طیف، گستره بیشتری را در برگیرد در آن صورت کارها هم متنوع تر می شود.

باید در تولید محصول برای رسانه ای که می خواهد ملی باشد، به هنری ملی برای خودمان برسیم و برای رسیدن به هنر ملی هم تکیه بر نیروهای بومی است که اهمیت دارد آن هم تکیه با حذف انحصار. این که در هر شاخه هنری، انحصارگرایی خاصی پیش آید و فقط عده ای بتوانند تولید کنند و بقیه بیچاره بمانند، درست نیست. آیا این فقط به یک شرکت تولید مواد خوراکی اجازه فعالیت دهند و بقیه نتوانند کالای خود را عرضه کنند، درست است؟ البته در ظاهر همه اجازه فعالیت دارند اما وقتی بخش عمده امکانات در اختیار یک اقلیت خاص قرار گیرد، معلوم است که همه هنرمندان نمی توانند فعالیت کنند و ایده ها و آرای شان را به منصه ظهور برسانند.

تلویزیون در دوره های مختلف سعی کرده سریال ها و برنامه های متنوعی تولید کند و در سال های اخیر از نظر کمی با افزایش تولید روبه رو بودیم ولی گاهی می بینیم مخاطبان به سریال های قدیمی که از آی فیلم پخش می شود بیشتر روی خوش نشان می دهند که یک علت آن می تواند نوستالژی گرایی و مرور خاطرات گذشته باشد ولی دلیل دیگر هم شاید کیفیت باشد.

در سریال های تاریخ ساز تلویزیون با گروهی از هنرمندان نخبه مواجه بودیم که در سایه شکست انحصار وارد تلویزیون شده و در سریال ها کار می کردند و نتیجه هم می شد سریال های دیدنی نه فقط برای یک دوره خاص بلکه برای تمام ادوار. پس حالا هم اگر سعی کنیم انحصار را کنار گذاشته و به طور جدی از سریال های با کیفیت در متن و تنوع در انتخاب هنرمندان حمایت کنیم، باز هم تولیدات خوبی را شاهد خواهیم بود.

پاورقی

«جام جم» ترویج خزنده واژگان ریگ و مبتذل را در دوبله بررسی می کند

انیمیشن های کودکانه، قربانی قاتل زنجیره ای فرهنگ

۸

گزارش

مسیری که بدون حجاب طی شد

فاجعه گسترش تعرضات جنسی در غرب

که در کار متحمل می شوند، شغل خود را از دست می دهند. رادیو فرانسه ادامه می دهد: «... در فرانسه سالانه ۶۲ هزار زن و ۲۷۰۰ مرد، قربانی تجاوز یا خشونت ها و تعرضات جنسی می شوند. اما برخلاف فرانسه در آن حد از بحران است که به عنوان قدم اول قرار است یکی از وزرای دولت، لایحه قانونی درباره ممنوعیت تعرض جنسی در خیابان را تسلیم مجلس کند! بسیاری امیدوارند لایحه ای هم درباره منع تعرض جنسی در محیط کار به مجلس برود!

این خیزشی که اینک در اروپا به راه افتاده، مسبق به سابقه گزارش های دو سال اخیر است که از سوی برخی سازمان های اجتماعی و مراکز آماری درباره شدت فزاینده خشونت ها و آزارهای جنسی در اروپا و آمریکا منتشر شد و اینک رسوایی اخیر هالیوودی ها بخش کوچکی از آن فساد عظیم به شمار می آید.

رادیو فرانسه در گزارش خود یادآور می شود: «بر پایه تحقیقات میدانی که سال ۲۰۱۵ در فرانسه منتشر شد ۴۰ درصد زنان این کشور با معضل تعرض جنسی در محیط کار روبه رو هستند. ۳۰ درصد قربانیان درباره این تعرضات صحبت نمی کنند و ۶۰ درصد آنان می گویند از کمک و پشتیبانی کسی برخوردار نیستند. نتیجه این که تعرض جنسی با وجود گستردگی آن همچنان پدیده ای ناپیدا است. به همین دلیل ۷۰ درصد تعرضات جنسی در محیط کار هرگز به آگاهی کارفرما یا مدیر نمی رسد. ۴۰ درصد قربانیان زن که چنین مواردی را به آگاهی کارفرما یا مدیر خود می رسانند، با نتایج منفی مواجه می شوند. برای نمونه، ۲۶ درصد قربانیان پس از فاش کردن واقعه قراردادهای کارشان تجدید نمی شود.»

انجمن اروپایی مبارزه با خشونت علیه زنان در محیط کار برای اولین بار سال ۱۹۹۸ اعلام کرد ۹۵ درصد زنان پس از فاش کردن تعرضات جنسی

عظیم قربانیان تعرضات جنسی در اروپا این بار قصد دارند اعتراضات خویش را به خیابان ها بکشند. گفته می شود شدت فساد جنسی در فرانسه در آن حد از بحران است که به عنوان قدم اول قرار است یکی از وزرای دولت، لایحه قانونی درباره ممنوعیت تعرض جنسی در خیابان را تسلیم مجلس کند! بسیاری امیدوارند لایحه ای هم درباره منع تعرض جنسی در محیط کار به مجلس برود!

این خیزشی که اینک در اروپا به راه افتاده، مسبق به سابقه گزارش های دو سال اخیر است که از سوی برخی سازمان های اجتماعی و مراکز آماری درباره شدت فزاینده خشونت ها و آزارهای جنسی در اروپا و آمریکا منتشر شد و اینک رسوایی اخیر هالیوودی ها بخش کوچکی از آن فساد عظیم به شمار می آید.

رادیو فرانسه در گزارش خود یادآور می شود: «بر پایه تحقیقات میدانی که سال ۲۰۱۵ در فرانسه منتشر شد ۴۰ درصد زنان این کشور با معضل تعرض جنسی در محیط کار روبه رو هستند. ۳۰ درصد قربانیان درباره این تعرضات صحبت نمی کنند و ۶۰ درصد آنان می گویند از کمک و پشتیبانی کسی برخوردار نیستند. نتیجه این که تعرض جنسی با وجود گستردگی آن همچنان پدیده ای ناپیدا است. به همین دلیل ۷۰ درصد تعرضات جنسی در محیط کار هرگز به آگاهی کارفرما یا مدیر نمی رسد. ۴۰ درصد قربانیان زن که چنین مواردی را به آگاهی کارفرما یا مدیر خود می رسانند، با نتایج منفی مواجه می شوند. برای نمونه، ۲۶ درصد قربانیان پس از فاش کردن واقعه قراردادهای کارشان تجدید نمی شود.»

انجمن اروپایی مبارزه با خشونت علیه زنان در محیط کار برای اولین بار سال ۱۹۹۸ اعلام کرد ۹۵ درصد زنان پس از فاش کردن تعرضات جنسی

۴۳ درصد زنان آلمانی تجربه مزاحمت های جنسی دارند

وبسایت رادیو صدای آلمان (دویچه وله) در تاریخ ۲۸ نوامبر ۲۰۱۷ نوشت: «نتیجه یک نظرسنجی از ۲۰۵۶ نفر در آلمان: از هر شش مرد، یک نفر به رفتارهای موهن یا ناخوشایند با زنان اذعان کرده است. آزارها و مزاحمت های جنسی در محیط عمومی بیشترند تا در محل کار.»

پس از آن که آزارگری و تجاوزهای جنسی هاروی واینستین (تهیه کننده و صاحب استودیو در هالیوود) برملا شد، بحثی عمومی در بسیاری کشورها پیرامون تجارب شخصی از مزاحمت های جنسی در گرفته است. همزمان، بسیاری مرد ها نیز مسئولیت رفتارهای خود را قبول کرده اند.

دویچه وله می گوید: «... انستیتو YouGov با انجام یک نظرسنجی کوشیده است تا اهمیت و عینیت این مسأله را در آلمان بررسی کند. تقریباً نیمی از زنان پرسش شونده گفته اند تجربه مزاحمت جنسی دارند. این نتیجه روشن می کند که مسأله تا چه اندازه حاد است.»

۴۳ درصد زنانی که از آنها سؤال شده گفته اند تجربه یک الی دو بار اهانت یا مزاحمت جنسی را دارند. ۱۲ درصد از مردان پرسش شونده هم گفته اند به نوعی مورد مزاحمت جنسی قرار گرفته اند.

دویچه وله می گوید این نظرسنجی اواخر اکتبر صورت گرفته و ۲۰۵۶ نفر در آن شرکت داشته اند. نتیجه نشان می دهد از هر شش مرد در آلمان، یکی و دست کم یک مرتبه، برای کسی مزاحمت جنسی ایجاد کرده است. ۱۸ درصد از مردان پرسش شونده اذعان کرده اند رفتارشان با طرف مقابل طوری بوده که می تواند ناخوشایند یا توهین آمیز تلقی شده باشد.

پاسخ ها روشن می کنند مزاحمت های جنسی در فضای عمومی ۱۴ درصد و در حریم خصوصی ۱۳ درصد هستند. ۱۰ درصد این موارد به محیط کار مربوط بوده اند.

انستیتو YouGov اواسط اکتبر نیز یک نظرسنجی با شرکت ۲۳۸۸ شرکت کننده انجام داد که بیشترین مصداق مزاحمت های جنسی را لمس کردن معرفی می کرد. در هفته های گذشته، هزاران زن و از جمله بسیاری هنرپیشه ها با هشتگ #MeToo به افشای تجربه های شخصی خودشان در توئیتر پرداخته اند. در بررسی تجربه ها می توان دریافت نزد مزاحمان و متجاوزان، دست درازی و تحقیر طرف مقابل، عمومیت دارند. برخی مردها نیز اذعان به آزار و تعدی را در هشتگ #IHaveHadSexWithYou می کنند.

مزاحمت جنسی در اشکال مختلف در حوزه سیاست نیز قابل مشاهده است. پارلمان اروپا اعلام کرده شکایات نمایندگان و همکاران زن خود را با جدیت بررسی خواهد کرد. افزون بر پارلمان اروپا، اعضا و کارکنان پارلمان بریتانیا و سوئد، از آزارهای جنسی همکاران یا مدیران مرد پرده برداشته اند.

ادعای آزار و اذیت های جنسی در پارلمان اروپا یعنی مرکزی که قاعدتا برای تدوین قوانین اروپایی به طور مستقل از دیگر ممالک غربی که ظاهراً به حد تمدنی اروپاییان نرسیده اند، تاسیس شده، خیلی ها را شوکه کرد. چگونه ممکن است در مرکزی که بیش از هر ارگان دیگر بر مسائل حقوق بشری پای می فشرد و برای هرگونه بیامال شدن این گونه مسائل ده ها اعلامیه و بیانیه می دهد، خود پایبندی چندانی که بر رعایت این حقوق ندارد، هیچ، به گونه اسمشمار آزار را در مورد کارمندان خودش پامال می کند.

بخش ۱۴